

GIÁO ÁN KỂ CHUYỆN

Mục tiêu giáo dục

Tên truyện

Dốc Ba Năm

Lứa tuổi

Trẻ em (3-5 tuổi)

Chủ đề

- Mục tiêu: Cùng suy ngẫm về cách vượt qua những khó khăn bằng thái độ tích cực và sự khôn khéo.
- Chủ đề: Tích Cực, Sự Khôn Khéo

Từ khóa chính

Tích Cực, Sự Khôn Khéo, Dốc, Bánh Sirutteok, Ngày Chợ Phiên, Hòn Đá, Ông Lão, Dốc Ở Hàn Quốc

Văn hóa Hàn Quốc

- Mục tiêu: Bé tìm hiểu và quan tâm đến văn hóa chợ cũng như chợ phiên truyền thống của Hàn Quốc.
- Yếu tố: Ngày chợ phiên (chợ phiên 3 ngày, chợ phiên 5 ngày, chợ phiên 7 ngày), Chợ cố định

Tiếng Hàn

- Mục tiêu: Bé học các từ vựng diễn tả âm thanh và hành động khi bị ốm.
- Từ vựng: 시름시름 (Triền miên), 옥신옥신 (Nhức nhối), 끄끙 (Rên rỉ)
- Cách nói:
할아버지가 시름시름 앓아누웠어요.
(Ông nằm liệt giường vì ốm triền miên.)
온몸이 옥신옥신 아팠어요.
(Cả người ông đau nhức nhối.)
마음을 끄끙 앓아요.
(Ông rên rỉ trong lòng.)

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!
Chào các con? ! Bà là OOO, "Bà Kể Chuyện Vui Nhộn" đây. Bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện cực kỳ thú vị.

Giới thiệu tên truyện

Hôm nay bà sẽ kể cho các con nghe một câu chuyện. Tên truyện ời, hiện ra nào! Đó là "Dốc Ba Năm".

Ngày xưa ngày xưa, ở một ngôi làng nhỏ có một cái dốc tên là "Dốc Ba Năm" đấy. Người ta bảo rằng, nếu ai chẳng may bị ngã ở đó thì chỉ có thể sống được ba năm mà thôi. Một hôm, có một ông cụ đi qua, và không may bị ngã ở đó! Ôi, phải làm sao bây giờ nhỉ? Liệu ông có chỉ sống được đúng ba năm không? Chúng ta hãy cùng nghe câu chuyện và tìm cách giúp ông cụ nhé!

Cùng hát bài hát mở đầu câu chuyện

Hãy cùng bắt đầu hành trình bước vào câu chuyện "Dốc Ba Năm" nhé!

🎵 Một Hai Ba Bốn! Câu chuyện bắt đầu! Hãy cùng lắng nghe câu chuyện đầy thú vị này nhé. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Các con đã sẵn sàng chưa nào? Một Hai Ba Bốn! Xuất phát thôi. Bíp Bíp!

Kể chuyện

Ngày xưa ngày xưa, tại một ngôi làng nhỏ ở vùng thôn quê, có hai ông bà cụ già sống với nhau. Hai ông bà sống rất hạnh phúc và yêu thương nhau.

Vào một ngày đẹp trời, bà nói với ông:

"Ông lão à, hôm nay không hiểu sao tôi lại thèm ăn bánh Sirutteok quá!"

"Bà muốn ăn bánh Sirutteok sao? Vừa hay hôm nay là ngày chợ phiên, để tôi đi mua về cho bà nhé."

"Ông đi cẩn thận nhé. Nhất là khi đi qua Dốc Ba Năm, ông phải cẩn thận và đi chậm chậm nhé."

Ngôi làng này có một cái dốc mà nếu ai chẳng may bị ngã ở đó thì chỉ có thể sống được ba năm. Vì thế, mỗi lần ông đi chợ, bà luôn lo lắng vì ông phải đi qua cái dốc đó.

Đến chợ, ông mua sắm đủ thứ cần thiết. Tất nhiên, việc đầu tiên là mua bánh Sirutteok cho bà.

"Ôi, thế này thì bánh nguội mất thôi. Phải về nhà thật nhanh mới được!"

Kể chuyện

Ông muốn bà được ăn bánh nóng hổi, nên vội vàng rào bước hơn mọi ngày. Thế nhưng, vì đi quá nhanh, ông đã vấp phải một hòn đá ở Dốc Ba Năm và bị ngã.

"Ôi chao! Phải làm sao đây!"

Ông cụ ngồi bệt xuống đó một lúc lâu. Khi trời đã sẩm tối, ông mới buồn bã trở về nhà. Về đến nhà, ông chẳng ăn được gì cả.

"Ông lão à, ông sao thế? Món ăn không hợp khẩu vị của ông sao?"

Khi bà lo lắng hỏi, ông ghen ngào nói:

"Thật ra... trên đường về, tôi đã bị ngã ở Dốc Ba Năm. Bây giờ tôi chỉ sống được ba năm nữa thôi, phải làm sao bây giờ... hu hu..."

"Ông... ông nói thật sao?"

Nghe xong, bà lăn ra ốm. Ông cũng chẳng còn sức lực gì cả. Giống bà, ông nằm liệt giường vì ốm triền miên.

Kể chuyện

Tin ông cụ bị ngã ở Dốc Ba Năm nhanh chóng lan truyền khắp làng.

"Ông cụ tội nghiệp quá, phải làm sao đây?"

"Còn lại một mình bà cụ thì sẽ thế nào đây?"

Mọi người trong làng cũng buồn rầu như chuyện của chính mình vậy.

Thế rồi một ngày nọ, một cậu bé hàng xóm đến thăm.

"Ông ơi, ông có nhà không ạ?"

Ông cụ gắng gượng mở cửa nhìn ra, thì thấy cậu bé đang đứng với một bát cháo trên tay.

"Ông ơi, ông thấy trong người thế nào rồi ạ? Mẹ cháu bảo mang bát cháo này sang cho ông đấy ạ."

"Ôi, cảm ơn cháu nhé."

Ông cụ trả lời một cách yếu ớt.

Kể chuyện

"Ông ơi, ông đừng lo lắng quá nhé. Dù bị ngã ở Dốc Ba Năm thì ông vẫn có thể sống thật lâu đấy ạ."

"Cái gì? Sống lâu là sao? Cháu đang nói gì vậy?"

Ông cụ ngạc nhiên hỏi.

"Đầu tiên, ngay bây giờ ông hãy đến Dốc Ba Năm và ngã thêm một lần nữa đi ạ."

"Hả? Thằng nhóc này, cháu đang trêu ông đấy à? Sao lại bảo ông ngã thêm một lần nữa!"

Ông cụ giận dữ đến đỏ cả mặt, hét lên.

"Ông ơi, ông đừng giận mà hãy nghe cháu nói hết đã ạ. Người ta bảo rằng, ngã ở Dốc Ba Năm một lần thì sẽ sống được ba năm mà."

"Phải rồi."

"Thế thì nếu ngã hai lần sẽ được sáu năm, ngã ba lần sẽ được chín năm đấy ạ!"

Kể chuyện

Nghe lời cậu bé, ông cụ ngẫm nghĩ một lúc, thấy đúng là không sai.

"A, đúng rồi! Sao ta lại không nghĩ ra nhỉ?"

Ông cụ vui mừng chạy ngay đến Đốc Ba Năm.

"A, ngẫm thêm một lần là sống sáu năm! Ngẫm thêm lần nữa là sống chín năm!"

Ông cụ ngẫm thêm hai lần nữa.

"Ôi, hay quá. Phải ngẫm thêm một lần nữa mới được. Bây giờ là mười hai năm!"

Ông cụ vui vẻ ngẫm thêm vài lần nữa ở Đốc Ba Năm.

"Ái chà, ta ngẫm hơn hai mươi lần rồi, thế là ta sẽ sống thêm được mấy chục năm nữa! Ha ha ha."

Ông cụ ngẫm nhiều lần trên cái dốc và cười thật lớn. Nhìn thấy thế, người dân trong làng mỗi lần đi qua Đốc Ba Năm cũng cố tình vấp ngã. Sau này, người ta bảo rằng Đốc Ba Năm đã trở thành cái dốc giúp mọi người sống thêm ba năm so với tuổi của mình.

Giới thiệu Văn hóa và Ngôn ngữ Hàn Quốc

Các con thấy câu chuyện bà kể có thú vị không nào? Sau khi ông cụ bị ngã ở Dốc Ba Năm, ông và bà đã ra sao?

Đúng rồi, cả hai ông bà đều bị ốm đấy. Vì bị ngã, nên cả người ông cụ chắc hẳn đau “nhức nhối” (uksin-uksin) lắm đấy. Còn bà cụ thì vì nghĩ rằng ông chỉ sống được ba năm nữa thôi nên đau khổ, “rên rĩ” (kkeung-kkeung) trong lòng. Cuối cùng, cả hai ông bà đều ốm và nằm liệt giường vì ốm “triền miên” (sireum-sireum). Khi chúng ta bị ốm hoặc khi trong lòng có chuyện buồn phiền, chúng ta sẽ dùng những từ “uksin-uksin”, “kkeung-kkeung”, “sireum-sireum” này để diễn tả đấy.

Bà muốn ăn bánh Sirutteok, thế là ông đi mua bánh cho bà. Các cháu có biết ông đi đâu không?

Đúng rồi, ông đã đi chợ phiên đấy. Ngày xưa không có siêu thị hay cửa hàng tiện lợi, nên mọi người sẽ tụ tập ở chợ để mua bán hàng hóa. Ngày chợ mở thì được gọi là ngày chợ phiên. Chợ có thể họp 3 ngày một lần, 5 ngày một lần, hoặc 7 ngày một lần. Ở những nơi đông người, sẽ có những chợ cố định để mọi người có thể đến mua sắm bất cứ lúc nào. Ông cụ cũng đã đến chợ để mua sắm đủ thứ cần thiết và mua cả bánh Sirutteok mà bà muốn ăn nữa. Các con đã bao giờ đi chợ mua đồ chưa nào? Bạn nào muốn tìm hiểu thêm về chợ phiên của Hàn Quốc, hãy ghé thăm trang web “Doran Doran Kho Truyện Kể Của Bà” nhé!

Tóm tắt lại câu chuyện

Các bạn nhỏ, hãy cùng bà tóm tắt lại câu chuyện “Dốc Ba Năm” nhé?

Ông cụ bị ngã ở Dốc Ba Năm và nghĩ rằng mình chỉ có thể sống ba năm nữa. Điều này đã khiến cả hai ông bà đều bị ốm. Thế nhưng, cậu bé hàng xóm đã đến và nói với ông rằng, nếu ngã hai lần ở đó thì có thể sống sáu năm, ngã ba lần sẽ sống được chín năm. Vì vậy, ông cụ đã ra Dốc Ba Năm và cố ý ngã thêm nhiều lần nữa. Nhờ có cậu bé hàng xóm thông minh và thái độ lạc quan của ông cụ mà Dốc Ba Năm đã trở thành một cái dốc mang ý nghĩa giúp mọi người sống thọ hơn.

Hát bài hát kết thúc câu chuyện

Vậy thì, bây giờ chúng ta cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện và chào tạm biệt bà nhé! Cùng hát bài hát kết thúc câu chuyện nào!

🎵 **Một Hai Ba Bốn! Chúng con đã được nghe câu chuyện rất hay.**

Câu chuyện khiến tấm lòng chúng con trở nên ấm áp. Tai thật tập trung, mắt thật chú ý. Vui thật đấy ạ. Một Hai Ba Bốn! Hẹn gặp lại bà ạ. Bíp Bíp!

Chào hỏi

Đặt tay lên rốn! Mình cùng chào nhau nào!

Bà Kể Chuyện Vui Nhộn hẹn gặp lại các con trong lần sau nhé. Tạm biệt!